

ЗДІА у колі громадського життя. Наші “господині”

Потім виконала норму “Майстра спорту СРСР”. У 1974 році у складі четвірки парної (збірної України) стала чемпіонкою СРСР, учасницею першого жіночого Чемпіонату Світу з веслування академічного у м. Люцерні. З чемпіонату привезли бронзові медалі, виконала норму “Майстер спорту СРСР міжнародного класу”. 1976 рік став для неї зірковим. На XXI Олімпійських Іграх в Монреалі вперше поряд з чоловіками у змаганнях з веслування академічного брали участь жінки. У складі двійки без стернового з запоріжанкою Ганною Карноушенко вони виграли Чемпіонат СРСР і у складі збірної СРСР взяли участь у XXI Олімпійських Іграх, де стали фіналістами, посівши IV місце. У тому ж 1976 році Н. Л. Городілова була нагороджена Грамотою Верховної Ради УРСР. Паралельно Наталія Львівна вчилася в Київському державному університеті, який закінчила в 1980 році.

З 1978 до 1982 року Наталія Львівна працювала тренером з академічного веслування в СК “Дніпропесцесталь”, де підготувала чотирьох “Майстрів спорту СРСР”, переможців українських і (Всесоюзних) змагань, призера Першості світу серед юнаків та дівчат. І, нарешті, прийшла до ЗДІА, де працює викладачем кафедри фізичного виховання та спорту Запорізької державної інженерної академії. Займається зі студентами спеціальної медичної групи. Вже 24 роки допомагає студентам з вадами здоров'я пізнати радість руху, вдосконалює методи фізичної культури, які поліпшують стан здоров'я. Доброзичлива, тактовна, користується авторитетом серед викладачів і студентів.

На протязі усього життя Городілова Н.Л. зберегла велику любов до музики, яку передала і своїм трьом дітям. Дітей виховувала сама. Старші хлопці закінчили музичну школу з фаху фортепіано і тромбон. Молодша донька навчається на фортепіано та скрипці. У 2006 році в складі хору “Гармонія” Палацу дитячої та юнацької творчості стала лауреатом міського пісенного конкурсу “Запоріжжя моє кохане”.

Оксана одружена і виховує сина. Син Зої Андріївни Андрій закінчив ФЕЕТ ЗДІА, потім факультет післядипломної освіти за спец. “Менеджмент організацій”. Нині працює у ВАТ «Укрграфіт». Він одружений і виховує доньку. До того ж Зою Андріївну двічі дуже молода бабуся, а ще піклується про своїх тата і маму. Родина Зої Андріївни дуже велика, але ж даремно кажуть: дружній череді вовк не страшний...

В ЗДІА Зою Андріївну працює з 1977 року: спочатку інженером, ст. інженером, МНС, старшим науковим співробітником, зав. галузевої науково-дослідною лабораторією. З 1997 р. вона — заступник декана заочного факультету, а з жовтня 2000 року — декан заочного факультету систем управління та інформаційних технологій. 2003 рік приніс їй дуже клопіткий і дуже відповідальний пост — декан факультету електроніки та електронних технологій.

На ФЕЕТ навчається майже 1000 студентів. Високий професійний рівень викладачів та велика увага, яку приділяє Зою Андріївну навчальному процесу, привели до успіху. Колектив факультету за результатами КМС навчання протягом 3,5 років посідає перші місця з абсолютної успішності та якості навчання. Кожен другий студент ДВ навчається на «відмінно» і «добре», кожен четвертий — відмінник навчання. 10 студентів щосеместрово стають стипендіатами мера міста. З. А. Ніконова — небайдуха людина, яка «запалює» своїм вогником колег і студентів, а ті з повагою називають її «мамою» факультету.

Зою Андріївну веде велику науково-дослідну роботу, має більше 150 науково-методичних робіт, авторське свідоцтво та патенти на винахід, 2 навчальних посібника з грифом МОНУ...

За наукову та громадську роботу Зою Андріївну неодноразово нагороджувалась преміями та почесними нагородами. В 2005 р. за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів та плідну науково-педагогічну діяльність нагороджена знаком «Відмінник освіти України».

Вітаємо Наталію Львівну Городілову та Зою Андріївну Ніконову з заслуженим визнанням їхньої діяльності.

Вітаємо “круглих” ювілярів березня:

Калініченко Людмила Юріївна

заст. декана ФЕП

Осипова Лариса Юріївна

ст. викладач ЕМ

Бічевий Петро Павлович

доцент ПЦБ

Жаданова Клавдія Федорівна

доцент МБГ

Омельчук Наталія Анатоліївна

ст. викладач ЕС

Дереча Надія Іванівна

заст. гол. бухгалтера

Рудісва Валентина Михайлівна

пров. спец. бухгалтерія

Атрохова Валентина Василівна

прибиральниця в/п УЛК

Костюченко Галина Павлівна

маляр РБД

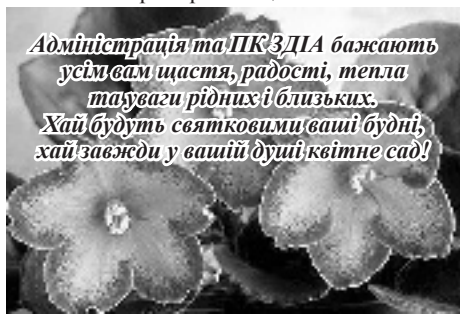
Паршина Клавдія Кирилівна

прибиральниця УК

Сопіна Ніна Дмитрівна

прибиральниця СОК

*Адміністрація та ПК ЗДІА бажають
усім вам щастя, радості, тепла
тауваги рідних і близьких.
Хай будуть святковими ваші будні,
хай завжди у вашій душі квітне сад!*

“Літературка”

І. А. Тищенко

Як зорі впадуть у річку,
Роса на трави впаде —
Кохання покине нічку,
На спокій собі піде.
В тиші ранковій проснеться
Далеко в пшениці птах,
І сонце на мить всміхнеться
В вологих його устах.
І пісня розбудить ранок
Ген-ген в безмежних полях,
В росі спалахне світанок —
Чумацький потухне шлях...

СПОЛОХИ ВЕСНИ

Затремтіла краплина, а промінь
Поміж віттям таємно шугнув
І розливсь по землі, наче повінь.
День рожевим снопом спалахнув.
Заспокоїливо падають роси,
В травах саявом горять світляки,
І загадково крадеться просінь,
Озираючись в різні боки.
Хай бренить мусава край дороги,
Гідно вабить красуня весна,
Зимові десь позаду тривоги,
Пломеніє пора чарівна.

В верхів'ях вітер розгулявся,
Весна заквапилась, спішить,

А пролісок в гаю розпався
І затремтів в тиші на мить.

Я в обрій гляну: рвуться хмари,
Пливуть кусками, мов думки,
Немов овець женуть отари
По бездоріжжю напрямки.

Весна затрималась, блукає
В степах, в ярах, у бур'янах.
Зима появиться - зникає,
Несе в собі побічний страх.

Ні, ні - вже пісня журавлина
Торкнулась нашого села.
Квітує, ожила долина,
І радість в серці ожила.

Хто? Хто зможе втамувати
Колючий біль в душі моїй?
Хто зможе серце їй віддати,
Коли мого не треба їй?
Бач, відвернулася, не чує,
Не хоче лікувати ран,
З любові нашої глузус,
В душі таїть гіркий обман.
Як діяти і що робити?
Проханням серце лікувать?..
Ні, не піду її просити -
Сам зможу горе подолати.

**БЕЗПЕРЕРВНА ОСВІТА ЯК ОДИН З ПРИНЦИПІВ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ***О. О. Турба, асистент каф. МО*

Одним із пріоритетів Болонського процесу є освіта протягом усього життя, яка містить усі фази, починаючи з дошкільної до післядипломної і покриває весь спектр формального та неформального навчання. Перехід від індустріального до інформаційного суспільства зумовлює стрімкі зміни у суспільстві, лавиноподібну кількість інформації — все це передбачає своєчасне отримання і адекватне вимогам часу засвоєння знань, що можливо лише за умови безперервної освіти. Безперервна освіта, таким чином, виступає як принцип освітньої системи, що здатний вивести із суспільної кризи в цілому. Освіта дорослих є провідним чинником соціального та економічного розвитку будь-якого суспільства.

Структура безперервної освіти має бути розвиненою так, щоб будь-хто міг вибирати навчальне середовище, освітню траєкторію, роботу та країну для вдосконалення своїх знань, умінь та компетенцій для їх оптимального застосування. За умови існування розвинутої системи неперервної освіти збільшується бажання змагатися та використовувати нові технології, які є основними досягненнями стратегічних цілей Європи. В системі національної освіти України накопичено значний досвід навчання протягом усього життя, проте нові можливості та нові перспективи відкриваються саме в умовах європейського освітнього простору. Як наслідок, європейські країни, в тому числі й Україна, матимуть суспільство знань і будуть спроможні змагатися за лідерство.

Підписання Празького комюніке «На шляху до європейського простору вищої школи» - ознаменувало початок другого, якісно нового етапу Болонського процесу. В комюніке визначилися такі важливі елементи європейського простору вищої освіти, як постійне навчання упродовж усього життя, мотивоване залучення студентів до навчання, сприяння підвищенню привабливості вищої освіти для інших регіонів світу. Особливо підкреслена важливість безперервного навчання як основного елементу Європейського простору вищої освіти.

Європейський вибір України є незмінний. Як географічно, так і історично політичне місце України в сучасній Європі чітко визначене. Ми — центральносхідноєвропейська держава. Інтеграція в Європу є нашою стратегічною метою. Вона постає, по суті, єдиною альтернативою повернення до минулого. Реалізація цієї мети, а відповідно й розвитку України як багатой, міцної й незалежної держави мають підпорядкуватися практичні дії у всіх сферах суспільної життєдіяльності: економіці, політиці, законодавстві та соціальній сфері, в духовному житті суспільства й культури. Не є винятком і сфера освіти. Через освіту ми маємо зробити крок назустріч Європі, утвердитися в європейському виборі й вибудувати свій інтелектуально-освітній потенціал за європейськими стандартами, поєднаними з глибинними традиціями української історії й культури, освіти й виховання молоді.

Європейська освіта — це поступове вирівнювання можливостей у доступі до вищої освіти кожного незалежно від місця проживання, етнічного походження, конфесійної належності, майнового стану батьків та інших обставин. Усі діти однакові. Усі талановиті. Усі прагнуть бути великими й знаменитими. Більш того, як казав Бальзак, «генії народжуються у селі, а помирають у столиці». Наше ж суспільство і держава мають надати їм можливості для самореалізації, насамперед, через освіту. Університетська освіта, в тому числі і столична, має бути доступна всім, а ми маємо розробити ефективні механізми реалізації цього спочатку на регіональному, а далі - на всеукраїнському і загальноєвропейському рівні. Інформація освіти, дистанційне навчання, надання кредитів, створення науково-освітніх центрів провідних університетів у регіонах - досвід Європи* у цьому сенсі є унікальним. Його треба освоїти і впровадити в практику. Багатовекторність зовнішньої політики реалізується не тільки в економічній сфері, а й у галузі освіти, науки і культури. Важливо лише не забувати про наші національні інтереси. Вектори можуть бути різними, національні інтереси - єдині. Шлях України та її інтеграція в економічний, політичний і соціокультурний простір Європи значною мірою визначається рівнем розвитку національної системи освіти, що є передумовою інтеграції у світовий освітній простір. Українське суспільство почало усвідомлювати принципово нову роль освіти як одного з найважливіших чинників сучасної геополітики, адже успішність конкуренції між країнами сьогодні значною мірою залежить від досягнень освіти і, насамперед, від якісного рівня функціонування загальноосвітньої школи. Знання, інтелект, компетентність стали найбільш вартісним товаром, який поширюється з небаченою раніше швидкістю. Нації, які не спроможні на рішучий освітній прорив, опиняться на узбіччі прогресу, а громадяни не зможуть брати активної участі ні в управлінні державою, ні в забезпеченні

належних матеріальних умов для свого життя, культурного розвитку та духовного становлення.

В цілому ж процес інтеграції вітчизняної освіти до європейської не є однозначним і безболісним, а зазначені принципи, проголошені Болонською угодою передбачають вирішення низки суттєвих проблем. Мається на увазі, що безперервна освіта, яка передбачає набуття особистістю знань, умінь і навичок упродовж життя далеко не завжди можлива. Серед причин цього є: низький рівень професійної мобільності, низька інформаційна культура, відсутність доступу до нових інформаційних джерел, небажання здобувати нові знання через відсутність матеріальних і моральних стимулів, дефіцит вільного часу, тощо. Безумовно, подолання цих бар'єрів можливе за умови розвитку системи безперервної освіти і однією з ланок цієї системи повинні бути ВНЗ.

Основна мета Болонського процесу полягає у підвищенні конкурентоспроможності європейської вищої освіти у світовому вимірі, зростання її ролі в суспільних перетвореннях, оскільки європейські країни вимагають від власних систем освіти дуже багато у плані інтелектуального забезпечення розвитку економіки й нових технологій. За оцінкою системних процесів вищої освіти найхарактерніші тенденції її розвитку такі:

- продовження обов'язкової освіти після школи;
- диверсифікація структур вищої освіти, тобто багатоступеневі системи підготовки спеціалістів (бакалаврат—магістратура — докторантура);
- побудова суспільства, яке безперервно навчатиметься. Перехід від індустріального до технотронного інформаційного суспільства, у якому вже сьогодні наукові знання й інформація щорічно подвоюються або навіть потроюються, створює принципово нові умови життя, вимагаючи від людини постійного самовдосконалення;
- урізноманітнення вищих навчальних закладів. Тут виділяють дві основні системи освіти - унітарну (до її складу входять лише університети або заклади відповідного типу) та бінарну (в ній, поряд з традиційним університетським сектором, досить численні спеціалізовані заклади).

Освіта як сфера людської діяльності стає найбільш вигідною для інвестування, але останнім часом економічні умови стали головною причиною збільшення популярності безперервних форм навчання як у частині першої вищої освіти, так і з метою перепідготовки. Соціальні процеси в суспільстві визначили не тільки тенденції у формуванні контингенту осіб, що навчаються за різними напрямками та формами, а й зміни у мотиваціях отримання освіти в наслідок мінливого ринку праці. Важливо підкреслити і те, що сьогодні студентська молодь розуміє високу цінність освіти і орієнтована на післядипломну освіту. В умовах демократизації українського суспільства особливого значення набуває формування світоглядно-ціннісної системи майбутніх фахівців, зокрема, освітніх цінностей та навчання протягом усього життя. Отриманню якісної безперервної освіти сприятиме застосування інформаційних технологій, зокрема, дистанційне навчання. ...Національна освіта сьогодні - це головний стратегічний фактор соціально-економічного, інтелектуального і духовного розвитку суспільства, а також вирішальний чинник його виживання і безпеки.

Освітня політика в Європейському суспільстві передбачає розвиток людських ресурсів упродовж усього життя, а тому держава має бути винятково зацікавленою в тому, щоб вища школа отримала ще більш інтенсивний розвиток. Отже, в перспективі буде створена всеєвропейська система освіти, побудована на принципах відповідальності освіти перед суспільством, а також на розвитку в процесі освіти особи та навчання на протязі всього життя.

Таким чином, у майбутній Європі, де знання складатимуть основу суспільства та економіки, навчання впродовж життя є стратегічним напрямком і невід'ємним елементом Європейського простору вищої освіти.